Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
octubre 2012
BarriSants.org

la Burxa

periòdic de comunicació popular

núm. 166

TMB torna a amenaçar Can Vies!

Totes #SomCanVies!

Manifestació 20 d'octubre a les 11:30 h. a Plaça de Sants

La Plataforma Can Batlló és del barri torna a bategar

Prop de 40 persones participaren de l'assemblea general. **FERRAN AGUILÓ**

Amb dues assemblees durant el mes de setembre, la Plataforma Can Batlló reprèn l'activitat, on moltes persones vinculades al teixit social del barri han confluït per exigir els compromisos històrics i alhora obrir més espais a projectes de cooperació i autogestió. **Pàgina 4**

28S – Avortament lliure, segur i gratuït

Mi cuerpo es mío!

Una acció a plaça Sant Jaume reclamà el dreta al propi cos. **BÁRBARO BOYERO RABASCO**

L'actual govern del PP no només pretén tornar a la criminalització que implica una llei penal de supòsits, sinó també retallar-los, tot condemnant de nou les dones a la pràctica de l'avortament clandestí, fet que causa de milers de morts arreu del món. Per això, el passat 28 de setembre vàrem tornar a sortir al carrer, per recordar que els nostres drets no es retallen, per reivindicar l'autonomia sobre els nostres cossos, i per cridar ben fort que si no podem decidir, no podem ser lliures. **Pàgina 2**

ESPECIAL CAN VIES

L'ajuntament i TMB tornen a amenaçar el CSA Can Vies

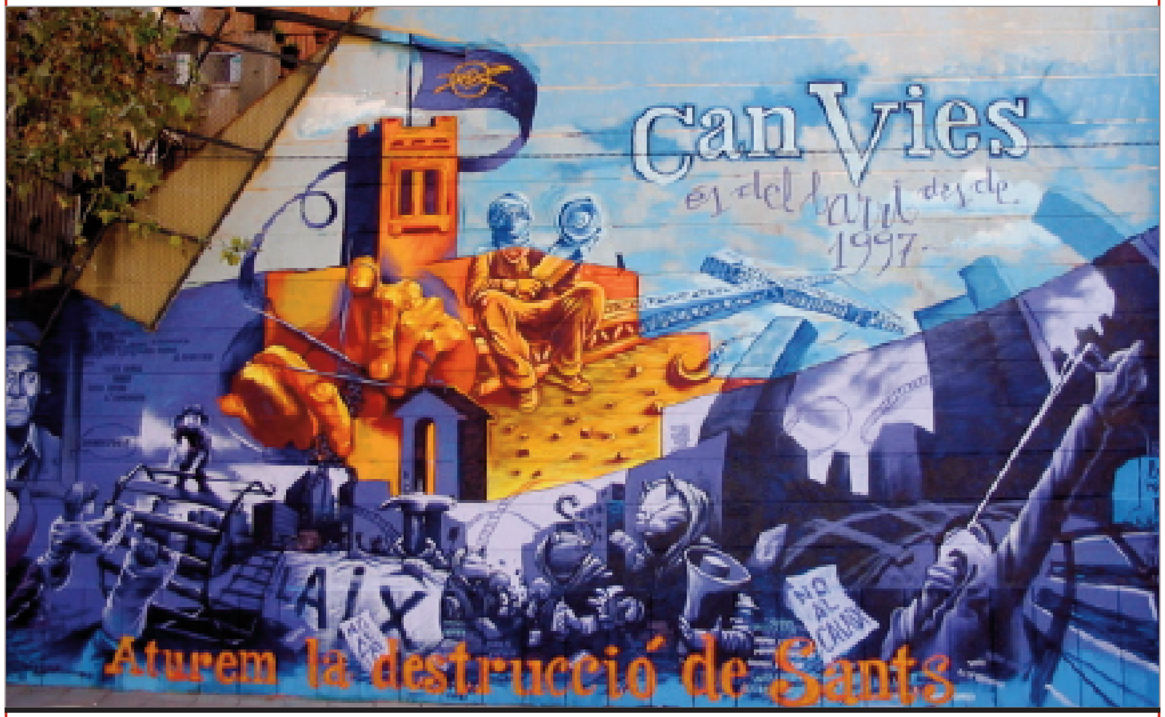

Mural reinvindicatiu solidari amb Can Vies situat a plaça de Sants. **INTERNET**

Des dels inicis, el Centre Social Autogestionat (CSA) Can Vies ha volgut ser un espai obert al jovent amb necessitat d'espais d'organització o creació. Espais lliures de relacions mercantils i de tutela política, decidits i compromesos amb la transformació radical de la societat, i ara també convençuts de plantar cara a l'actual situació d'amenaça. Amb questa comminació, serà la quarta vegada que Can Vies s'enfronta a la possibilitat d'un desallotjament al llarg dels seus quinze anys de vida al barri de Sants. **Pàgines centrals**

Cultura

Protegir el delta del Llobregat

PÀGINA 10

Per la ciutadania del Baix Llobregat, els marges del riu representen un espai insubstituïble fora de la ciutat, perquè parlar del delta del Llobregat és parlar de cultura, lleure i coneixement del territori, entre d'altres. Expliquem algunes raons per protegir-lo.

En moviment

Envoltem el Congrés

PÀGINA 9

Desenes de milers de persones es van concentrar el 25, 26 i 29 de setembre als voltants del Congrés dels Diputats per exigir la dimissió del govern i l'inici d'un procés constituent que contribueixi a la construcció d'una democràcia directa i participativa.

Xavier Vallès

Entrevistem el coordinador de Sants-Montjuïc per la Independència (SM×I). **Pàgina 12**

Opinions

Editorial

Tots i totes som Can Vies

El govern actual i els anteriors ens volen fer fora perquè som una molèstia per la aquesta política que defensa el capitalisme a qualsevol preu. Durant més de 15 anys Can Vies ha generat un contrapoder i una alternativa real d'autogestió.

Una altra vegada el Centre Social Autogestionat (CSA) Can Vies està amenaçat de desallotjament per part de TMB, empresa de propietat majoritària de l'ajuntament, però com tots els altres cops —al 1997, 2002 i 2010–, amb l'ajut de totes les entitats, col·lectius, individualitats i associacions, el conjunt del barri, aturarem el desallotjament. Com tants altres cops treballant juntes colze a colze ho aconseguirem. Perquè totes #somCanVies, per ser un espai segur, lliure d'homofòbies, transfòbies, patriarcat i sexisme. On donem cabuda a col·lectius que lluiten per visibilitzar aquesta problemàtica. Totes #somCanVies perquè defensem els espais alliberats enfront d'aquests governs capitalistes, en què el valor de les coses es mesura segons els diners. Espais com el CSA Can Vies, on allò que regeix les relacions són el suport mutu, l'horitzontalitat, l'experiència i l'aprenentatge mutu; un veritable laboratori d'experiències, i tot sense un intercanvi econòmic que busqui especular, aprofitant qualsevol oportunitat per treure el màxim rendiment.

Totes #somCanVies perquè es dóna espai a lluites en defensa del territori, amb la presència de col·lectius com els Jovens de l'Ebre en lluita per la defensa de les terres de l'Ebre. En defensa de ciutats pels seus habitants, i no per la marca registrada Barcelona, com ha deixat constància l'adhesió a les lluites veïnals com el pla de l'estació o el soterrament de les vies. Des dels seus inicis ha estat un altaveu, on les lluites veïnals i de diferents moviments socials de tota la ciutat han trobat el seu espai. S'ha donat cabuda a múltiples lluites i també s'han fomentat des del mateix CSA. També #somCanVies perquè juntes denunciem i plantem cara a les polítiques de retallades d'aquest govern que amb l'excusa d'una crisi del sistema provocada per ells mateixos, ens volen imposar mesures socials i econòmiques que ens fan involucionar més i més. Des de La Burxa també #somCanVies perquè es crea cultura i comunicació popular amb la colla bastonera de Sants i amb els grups musicals i de teatre que hi assagen. I La Burxa que ha nascut i continua creixent fent-se cada mes a Can Vies. I és per tot això que ens volen fer fora, perquè som una molèstia per una política de defensa del capitalisme a qualsevol preu, durant els més de 15 anys de vida de Can Vies s'ha generat un contrapoder i una alternativa real autogestionada. Gràcies a totes els que dia a dia hi passen i hi han passat. Per aquests i altres motius tots i totes #somCanVies, i totes el defensarem davant de qualsevol atac.

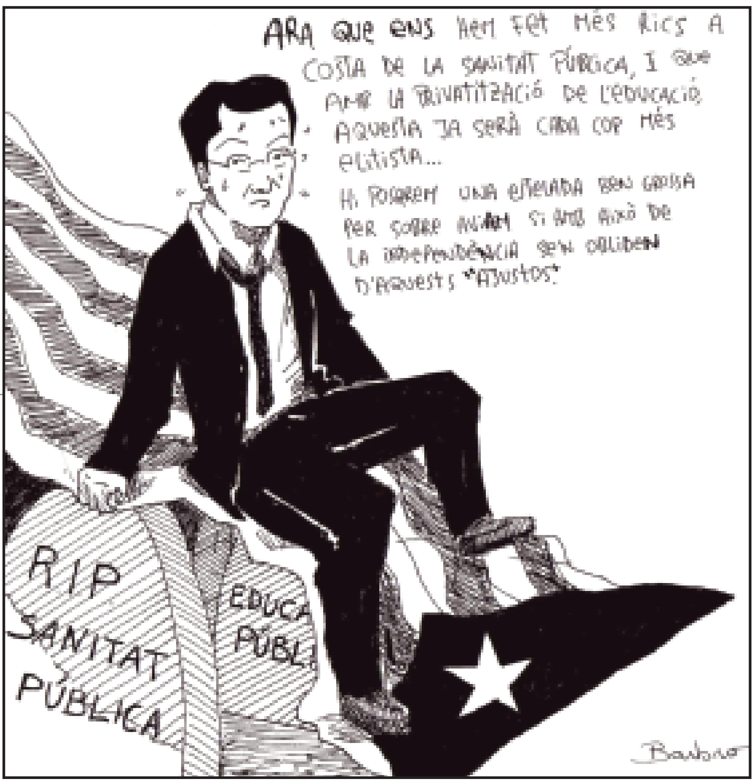
ARA QUE ENS HEM FET MÉS RICS A COSTA DE LA SANITAT PÚBLICA, I QUE AMB LA PRIVATITZACIÓ DE L'EDUCACIÓ AQUESTA JA SERÀ CADA COP MÉS ELITISTA...
HI POSAREM UNA ESTELADA BEN GROSSA PER SOBRE AVIAM SI AMB AIXÒ DE LA INDEPENDÈNCIA S'EN OBLIDEN D'AQUESTS *AJUSTOS*
RIP SANITAT PÚBLICA
EDUCA PÚBLI
Barbro

Barbro

Opinió

Tornarem a fer la puta i la ramoneta*

Albert Ricart

«Quin govern que no hagi fracassat avança les eleccions a mitja legislatura?»: declaracions fetes per Artur Mas l'any 2006.

El govern dels "millors", el govern de Convergència i Unió (CiU), després de dos anys, convoca eleccions amb el pretext d'iniciar un procés de secessió del Regne d'Espanya, però em pregunto si aquesta vena independentista de CiU, no serà pel fracàs de les seves polítiques de retallades i amb la intenció d'amagar la seva política repressora?

Ens creiem la seva voluntat «de liderar aquest viatge cap a Ítaca», un partit que porta fent "favors" a l'Estat espanyol des dels inicis. Els hereus de la Lliga Regionalista de Francesc Cambó, aquell qui va finançar tancs per al cop feixista del 36.

Un president que encara no ha pogut verbalitzar la paraula independència, que sempre utilitza eufemismes. No demostra una falta de creure realment en un procés com aquest? No demostra poca fermesa davant el context històric que sembla voler liderar?

Un govern que demana un rescat al país de què es vol separar, no entra en una contradicció? Aquest rescat, no el lligarà més i més a l'Estat espanyol? No el centralitzarà encara més?

Aquesta és la independència que volem? Una còpia d'Espanya amb les mateixes diferències de classe, els de sempre fent-se rics explotant els de sempre, els qui menys tenen. La independència convergent i d'altres, o la que ens volen "vendre" es la d'un país centralitzat. A mi sempre m'han ensenyat que Som Països Catalans, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. On queden el País Valencià, les illes, la Catalunya Nord i la Franja en aquest viatge a Ítaca? I jo em segueixo preguntant, si volem deixar en mans d'aquest govern, representant de la burgesia catalana, el govern dels millors retallant i reprimint, el procés d'emancipació dels Països Catalans.

Vigilem, que les eleccions i el procés no s'estiguin utilitzant com una cortina de fum per amagar la política de retallades i destrucció de drets socials i individuals. No ens sorprenguem si torna a guanyar CiU i no abandona aquesta política. Avisats estem. El senyor Mas ja va anunciar el 3 d'octubre que no descarta més retallades desprès de les eleccions. No vull una independència així, no vull un país on les retallades socials i en drets sigui el pa de cada dia, on no es tingui en compte totes les veus. Jo no vaig, ni aniré a rebre un president incapaç de comptar amb tots per portar a terme aquest procés, un president que vol liderar i personalitzar-lo en la seva figura, que no s'atreveix, o no vol fer front nacional, amb totes les forces polítiques, organitzacions, col·lectius, sindicats, associacions, societat civil, etc. Un president així, a mi no em representa.

*Piulada, publicada als voltants del 21 de setembre.

Cartes

La salut, l'RD i les dones

Marta Carrera

No totes les dones estem en el "treball productiu" que és el que dona dret a la Assegurança de Salut segons el Real Decret (RD). La divisió del treball entre "productiu" i "reproductiu" ens ha acostumat a interpretar com "normal" un greuge comparatiu que carrega més feina a les dones que als homes. D'acord amb aquesta situació la protecció de la salut és "natural" que estigui lligada al treball del cap de família, passant a ser "beneficiaris" tots els de més! El problema dels beneficiaris familiars és que poden deixar de ser-ho. Amb la proposta del nou Real Decret es pot deixar de ser beneficiari per edat, i també per canvi del vincle entre la parella, per posar un altre exemple aclaridor.

Aproximadament, segons enquesta IDESCAT 2012, hem de deduir que unes 249.000 dones "no actives" no són titulars de cap cartilla d'assegurança. Vol dir que no treballen? En la seva majoria es dediquen a les tasques de cura de la llar i dels familiars. Totes aquestes "beneficiàries" queden en una situació no ben definida de moment, però molt diferent de la que han tingut fins ara. Un retrocés respecte dels seus drets fonamentals. Aquest canvi és una amenaça greu a la qualitat de la assistència sanitària en el present, i no es veu que sigui cap avantatge a mitjà i llarg termini. [...]

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Avortament lliure, segur i gratuït

Sílvia Alberich

«Ni un pas enrere en els nostres drets i llibertats», deia la capçalera que obria la manifestació que el passat 28 de setembre va recórrer els carrers de Barcelona. Manifestació emmarcada en una jornada internacional de lluita, el Dia Internacional per la Despenalització de l'Avortament, promogut per la V Trobada Feminista Llatinoamericana i del Carib l'any 1990.

Aquest any aquesta jornada es desenvolupà en un context de retrocés i atac generalitzat al dret de les dones a decidir arreu del món, essent nombrosos els països que han retornat a la penalització total de l'avortament, com ara Andorra, Malta, Irlanda, Nicaragua, Xile, República Dominicana i Paraguay.

La manifestació, convocada per l'espai de coordinació 28S —espai no institucional que aglutina diversos col·lectius feministes—, va aplegar unes 1.500 persones que marxaren des de la Delegació del Govern, al carrer Mallorca, fins a la plaça St. Jaume, exigint el dret de les dones a decidir sobre el seu propi cos.

En arribar a la plaça St. Jaume una missa feminista, oficiada per sacerdotisses estil Pussy Riot, va convidar el públic congregat a lloar el plaer de les dones, a defugir d'imposicions inquisitorials i a reivindicar l'avortament lliure i gratuït. A més d'aquesta *performance*, hi va haver tres actuacions musicals i es va llegir el manifest unitari de l'espai de coordinació en què es recordava que les dones hem decidit, decidim i decidirem sobre la nostra maternitat, que no acceptarem cap retrocés legal, cap llei que suposi una tornada a la clandestinitat de la pràctica de l'avortament i que la pràctica del dret a decidir i l'autonomia sobre el propi cos són l'única manera de reduir els embarassos no desitjats, i la pràctica de la interrupció de la gestació. Però quin és el motiu de l'especial rellevància de la cita d'enguany a l'Estat espanyol? Actualment, des de l'aprovació el 2010 de la Llei de drets sexuals i reproductius i d'interrupció voluntària de l'embaràs, l'avortament està regulat per un sistema de terminis que substitueix l'anterior sistema de supòsits. El sistema de terminis suposa un canvi d'orientació pel que fa al paper de les dones: dins d'uns terminis legalment reconeguts, són les dones embarassades qui prenen la decisió final d'avortar o no.

Tot i el canvi de concepció que va suposar l'adopció d'una llei de terminis, aquesta llei no cobreix ni de bon tros les demandes dels col·lectius feministes, ja que s'escurçà el termini d'interrupció de l'embaràs en cas de greu risc per la salut de les dones; s'introduí un període de reflexió obligat abans d'avortat, tot infantilitzant les dones embarassades; i no s'establiren mecanismes clars per regular l'objecció de consciència mèdica, fet que vulnera el dret de les dones a ser ateses en la xarxa sanitària pública.

I ara, quan encara som lluny de l'assoliment ple del dret al propi cos, el govern del PP amenaça amb retrocedir més enllà de la llei de 1985. L'actual govern no només pretén tornar a la criminalització que implica una llei penal de supòsits, sinó també retallar-los, tot condemnat de nou les dones a la pràctica de l'avortament clandestí, causa de milers de morts arreu del món.

El 28S vam cridar ben fort que si no podem decidir, no podem ser lliures.

Sants

Nova etapa de La Lleialtat amb el concurs per a la rehabilitació

Aquest estiu La Lleialtat Santsenca no ha fet vacances, i comença la tardor amb un projecte arquitectònic per a la seva reforma.

Carles Baiges
Sants

El jurat va deliberar i escollir una proposta la darrera setmana de setembre, però aquesta no es farà pública fins a mitjans d'octubre en una presentació al districte de Sants-Montjuïc, en que també es desvetllarà el nom de l'equip guanyador. En aquests moments no podem mostrar detalls de com serà la nova Lleialtat Santsenca, però esperem poder-ho fer extensament en el proper número de La Burxa.

Tot arrenca en l'encàrrec d'estudis previs que el districte de Sants-Montjuïc va encomanar a la Plataforma La Lleialtat Santsenca a l'octubre de 2011, i que va dur a terme LaCol, col·lectiu d'arquitectes establert al barri de Sants. El document final, que ha constituït les bases del concurs, incloïa un estudi minuciós de l'edifici a l'actualitat, així com les demandes d'espai de les entitats recollides durant dos anys de tallers participatius.

Van respondre a la crida entregant les seves propostes 73 equips d'arquitectes, majoritàriament locals, però també va haver-hi presència internacional. El jurat, com és habitual, estava format per membres del districte, el departament d'Habitat Urbà de l'ajuntament, un representat del Col·legi d'Arquitectes i BIMSA (empresa municipal promotora de les obres públiques). Cal destacar però que després de pressions per part de la Plataforma, es va aconseguir que hi hagués un representant de l'entitat veïnal, càrrec que es va confiar en un membre del mateix col·lectiu LaCol.

Properament el barri coneixerà com serà la nova Lleialtat. **LACOL**

Un cop es conegui l'equip guanyador haurà de treballar amb les entitats i l'ajuntament per acabar de detallar el projecte tècnic. Malauradament els calendaris administratius obliguen a certs tràmits que impediran que les obres comencin abans de gener de 2014, tot i que el regidor Jordi Martí ha reiterat que és una prioritat del seu govern que aquestes comencin abans d'acabar el mandat. Mentrestant la Plataforma aprofitarà aquesta "segona fase" per sumar esforços entre les futures usuàries de l'equipament santsenc.

"Sense normalitat": inici del curs de les retallades

El curs escolar s'ha iniciat a Sants marcat per les dràstiques retallades, la indignació generalitzada i un calendari de protestes del professorat, alumnat i famílies.

Àlex Tisminetzky
Sants

Les dades no deixen lloc al dubte sobre l'afectació de les retallades en l'educació pública. Segons els sindicats, el curs s'ha iniciat amb 3.000 professors menys i 30.000 alumnes més a Catalunya, mentre es calcula que les beques es reduiran un 30%. No es substituiran els primers 10 dies de baixa dels educadors, s'augmenten el número de nens per classe i faltaran 1,5 professors per línia a cada escola del barri, entre altres escandaloses xifres.

Totes aquestes retallades han estat implementades pel govern de CiU argumentant que «no afecta a la qualitat», però la indignació s'ha estès entre la comunitat educativa, que denuncia un desmantellament de l'educació pública.

PROTESTES I VAGUES

El primer dia de classe ja es va iniciar amb la convocatòria d'una primera vaga als centres de primària i secundària, que va comptar amb una manifestació pel centre de la ciutat.

Al barri, al matí múltiples escoles van iniciar el curs amb pancartes, samarretes grogues i activitats reivindicatives, mentre a la tarda la protesta es va concentrar en una sorollosa cassolada a la plaça de Sants, on van participar més de 300 persones vingudes de les escoles Barrufet, Pràctiques II, Jaume I, Gaiarre, La Muntanyeta, Miquel Bleach i IES Lluís Vives, a més de les escoles bressol municipals, i que ha donat el tret de sortida a un curs marcat per les mobilitzacions.

L'Assemblea Groga del barri ha valorat «molt positivament que cada dia siguem més escoles coordinades», i el «seguiment massiu de mares, alumnes i professors portant samarretes grogues cada dimecres», i ha comunicat que el proper 24 d'octubre a la tarda al Centre Social de Sants es farà una nova assemblea per decidir noves convocatòries i fer un llistat de com han afectat les retallades a cada centre educatiu del barri.

La nova xarxa de bus TMB arrenca a Sants

Dani Martínez
Sants

L'actual xarxa de busos de TMB ha resultat ineficient: diversos transports fan un mateix tram, s'acumulen moltes línies en alguns espais, i hi ha força trams ziga-zaga. A més, malgrat el bitllet metropolità sigui integrat, hi ha més metro al nord i sud, i més tramvies a l'est i l'oest.

A l'octubre l'Ajuntament de Barcelona ha començat a executar la nova xarxa ortogonal de busos. Recorreguts rectilinis amb prioritat per la rapidesa, proximitat, comoditat i claredat. Redistribuint vehicles, les línies de TMB passaran progressivament de 102 a 28.

Hi haurà 17 muntanya-mar identificades V, més un número senar. Hi haurà 8 horitzontals Llobregat-Besòs identificades H, més un número parell; i les 3 línies transversals D10 (la Diagonal), la D20 (Sants–Paral·lel–Port Vell) i D30 (la Meridiana). La xarxa es complementarà amb els Busos de barri.

Amb els anys, només hi passarà una línia per carrer i amb sols un enllaç es podrà anar arreu. Per major velocitat i regularitat (ara 10 km/h i 12 min) s'invertirà en més carrils bus i una regulació semafòrica segons s'aproximin.

Des d'octubre la nova xarxa ha arrencat amb 5 línies. D'elles, 3 passen per Sants: la nova V7 (Pça Espanya–Sarrià) és l'antiga 30, però sense fer el triangle plaça Sants–Estació; sinó el carrer Tarragona en ambdós sentits; la nova D20 (Torre Melina–Sants–Paral·lel–Barceloneta) són les antigues 57 i 157, que ara naixeran a Torre Molina vers el Baix Llobregat, a un nou enllaç intermodal amb busos, metro i tramvies, i la nova H12 fa tota la Gran Via.

Aquests canvis comporten la desaparició de la línia 56. El tram de la 50 que pujava des de plaça Espanya a Montjuïc ara és la nova 150. I la línia 50 passarà per Creu Coberta i Sants (junt amb la D20) fins l'intermodal de Torre Melina.

Més info
www.novaxarxabus.bcn.cat

Peluqueria
Lliure

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

ESPAI OBERT
Nou horari:
de dilluns a divendres
de 18 a 22 h

Ajuda'ns a consolidar econòmicament el projecte: necessitem més socis i sòcies per fer front a les nombroses despeses mensuals!

Contacta amb nosaltres o passa't pel local!

>Col·lectius: Esòtera, Contra-infos, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Ràdio Sants Ona Lliure, Cooperativa de consum crític.
>La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h
C/ Violant d'Hongria, 71, 1r pis. Sants, BCN

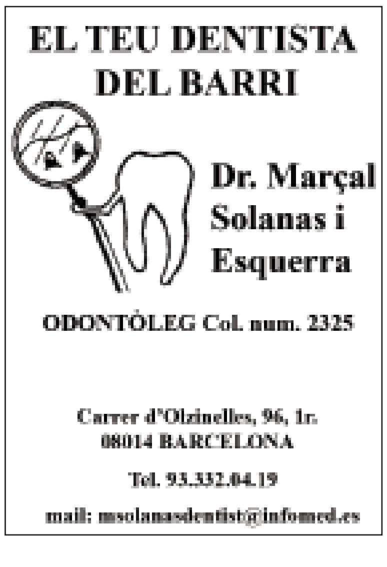
EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Fo-bar
Cafes + Tes
Barres + Copes
Amanides + Tapes + Entrepans
El Barça en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osca, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 58 65 98 + www.fo-bar.com

la Ciutat invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...
www.laciutatinvisible.coop
c/ RIEGO 35 BAIXOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

A PEU DE CARRER

13 funcionaris de presons imputats per un delicte de tortura

Acció LLibertària de Sants

L'1 de maig de 2004, després d'un motí de gairebé dotza hores dins la presó de Quatre Camins, va començar l'infern per 30 dels presos que es consideraven instigadors dels fets de rebel·lió contra les institucions penitenciàries.

Les protestes per unes millores en les condicions de vida de les persones recloses, així com les contínues vexacions i maltractes, van desencadenar en una sèrie de d'enfrontaments entre presos i funcionaris que van acabar amb pallisses, tortures i aïllament per part dels últims cap els primers.

Deu dels 30 presos van denunciar als funcionaris de presons per tortures, així com al director de la presó, per als qui la petició fiscal es troba entre dos i tres anys de presó per un delicte de tortures, i al subdirector mèdic, per a qui demanen dos anys de presó per cada un dels vuit delictes de tortures, és a dir, 24 anys.

UN PRECEDENT JUDICIAL

Per la resta de funcionaris, es demanen penes d'entre dos i nou anys per tortures, lesions i delicte contra la integritat moral de les persones. Aquest cas, al ser acusats d'un delicte de tortures, obre un precedent judicial, ja que la impunitat amb la qual compten els funcionaris de presons obstaculitza que es faci pública la situació a les presons, i les agressions sistemàtiques que es poden donar entre murs.

El judici havia de començar a principis d'octubre, però que finalment, s'ajornarà fins al mes de maig o juny.

Una Diada històrica també al barri

La presentació de l'Esquerra Independentista, la Marxa de torxes i una preconvocatòria per anar a la gran manifestació marquen la celebració d'un Onze de Setembre crucial.

Roger Sánchez Amat
Sants

Al nostre districte no ha passat desapercebuda tota l'efervescència independentista que ha precedit la Diada d'enguany. Amb un primer cop d'ull, tot passejant pels seus carrers, hem pogut veure com els balcons de tot el districte es decoraven amb estelades i senyeres. Si bé barris com Sants o la Bordeta tradicionalment eren feus on un alt percentatge d'habitatges ornaven balconades, aquest cop s'hi han afegit Poble Sec, l'Esquerra de l'Eixample o Hostafrancs, i fins i tot barris poc propensos, com la Marina o Badal, s'hi han vist nombroses banderes reivindicatives.

EMOCIÓ I REIVINDICACIÓ A LA MARXA DE TORXES

Dels actes realitzats amb motiu de la Diada, caldria destacar-ne un: la Marxa de torxes. Impulsada per Sants-Montjuïc per la Independència, fa uns mesos es va constituir una comissió organitzadora formada per entitats com la CAL, el Casal Jaume Compte, el Secretariat d'Entitats, el Centre Social i els partits independentistes (SI, ERC, Reagrupament i CUP). Tot i ser la primera vegada que es feia, les previsions més optimistes es van veure desbordades i cap a les 22 h del dilluns 10 de setembre més de 2.000 persones començaven a desfilar des la plaça Ibèria cap a la plaça del Setge de 1714, al veí barri del Poble Sec. De fet, les 550 torxes que es van adquirir s'acabaren ràpidament.

La imatge de la nit es pogué veure en carrers com el de Sant Crist, on les torxes aconseguiren crear una ambientació especial. L'organització (exemplar i amb la implicació d'una seixantena de persones) decidí recórrer petites vies i realment l'efecte era impactant. D'altra banda, el recorregut emulava l'antic camí ral que anava de Barcelona a Madrid, d'aquí que un dels anunciats recordés que la marxa intentava «desfer el camí d'Espanya». En tot moment fou acompanyada pels Tabalers de Sants i la Coronel·la, entitat de recreació històrica que honora la milícia armada formada per gremis que aquell onze de setembre fatídic defensaren la ciutat.

Acte de presentació de l'Esquerra Independentista de Sants. **MARC GARCIA**

L'acte finalitzà passades les dotze amb uns parlaments, l'actuació de la coral Poble que Canta, i pa, vi i sucre per recuperar forces. Després de l'emoció viscuda, el dia següent en deparava més encara. El Secretariat d'Entitats, juntament amb la Coordinadora del Poble Sec i la Unió d'Entitats de la Marina van fer una convocatòria a la plaça Espanya (rebatejada dies abans com a plaça de la Independència) per anar cap a la gran manifestació del centre. Un miler de persones hi van acudir.

ES PRESENTA L'EIS

En paral·lel, l'Esquerra Independentista de Sants féu les seves presentacions dies abans, el 8 de setembre a les Cotxeres. En aquesta coordinadora s'agrupen persones a títol individual i convergeixen membres del Casal Independentista, d'Endavant, la CUP o d'Arran, organització recentment constituïda fruit de la unificació de Maulets i CAJEI, que va aprofitar aquest marc per presentar el seu nucli santsenc. La jornada fou molt completa: homenatge a Manuel de Pedrolo, dinar i quinto, recital de Cesk Freixas juntament amb el poeta David Caño i el pintor Albert Trilla i concert de Pirat's Sound Sistema. Actes de molt de nivell que potser no van anar acompanyats amb l'assistència de públic que es mereixien.

La Plataforma Can Batlló s'activa

Can Batlló batega amb força. Després de l'èxit del Bloc 11, com a experiència d'autoorganització comunitària, la Plataforma Can Batlló és pel barri repren l'activitat.

Gemma Parera
La Bordeta

La Plataforma té l'objectiu d'exigir els compromisos històrics i obrir més espais a projectes de cooperació i autogestió.

El juny de 2011, la Plataforma aconseguia el fruit d'una lluita de molts anys: la nau batejada com a Bloc 11, que acull la biblioteca, l'auditori, els grups d'audiovisuals i arts diverses, d'infraestructures i de disseny, el rocòdrom, el buc d'assaig, la cuina i; el bar, entre d'altres.

Però la Plataforma no s'atura. Un grup nombrós de persones vinculades als moviments socials del barri i al teixit associatiu, s'han aplegat amb la finalitat de fer créixer Can Batlló com a espai veïnal comunitari, intergeneracional i participatiu, on crear i portar a la pràctica formes de vida alternatives en diferents àmbits: la cultura, el treball, la formació, l'alimentació o la salut.

Per això, s'està treballant per la cessió de noves naus; per trobar solucions alternatives a les compensacions i reubicacions dels industrials que encara hi treballen, i als residents que viuen a les zones afectades; per l'inici de la construcció dels pisos de protecció oficial; per obrir un procés participatiu sobre els equipaments que el veïnat del barri vol ubicar en el futur dins el polígon, així com per l'obertura definitiva del recinte al barri, eliminant l'accés privatiu i selectiu actual, i fent del carrer 11 de juny part de l'entramat públic urbà. Des de la Plataforma Can Batlló és pel barri, es veu el moment actual, de retrocés en les polítiques socials i de crisi financera, tot i que al barri estan creixent els projectes, alguns amb una llarga trajectòria, que plantegen alternatives d'organització comunitària, com una oportunitat per començar a construir els equipaments que es necessiten i fer un barri cooperatiu des del propi veïnat.

Durant el mes de setembre d'han fet diverses assemblees de la Plataforma i la propera reunió serà el dilluns 15 d'octubre a les 19 h al Centre Social de Sants.

AURO DECOR S.C.P.
Sostres de Pladur, escaiola i alumini
Motllures decoratives, enguixats
Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
Mobles a mida de guix i pladur
Reformes en general
C/Moianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

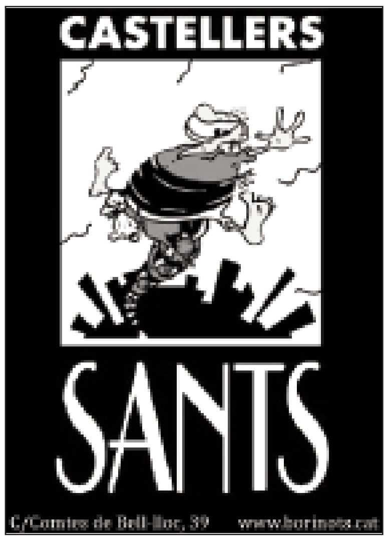
CASTELLERS
SANTS
C/Comtes de Bell-lloc, 39 www.borinots.cat

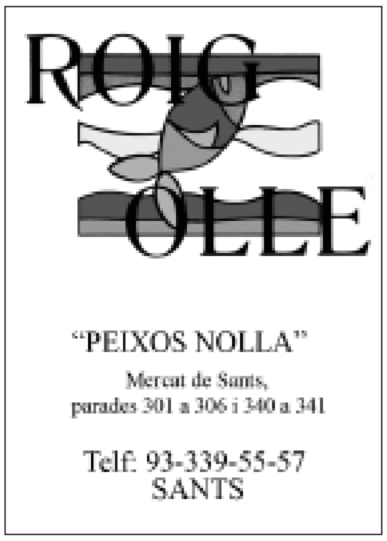
ROIG OLLE
"PEIXOS NOLLA"
Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341
Telf: 93-339-55-57
SANTS

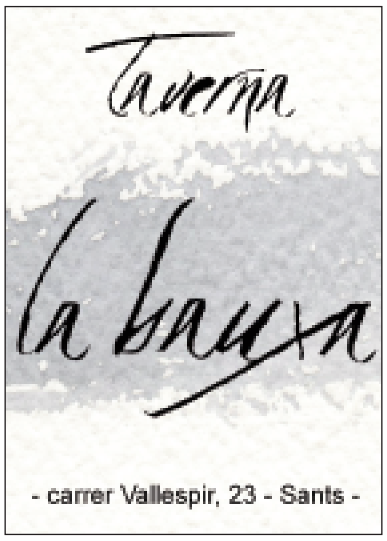
Taverna
la burxa
- carrer Vallespir, 23 - Sants -

Parlem per FER
i
Fem PARLAR
* 32 pàgines
* actualitat + reflexió
* + de 1300 subscriptores
* + de 80 punts de venda
www.setmanaridirecta.info

Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
octubre 2012

la Burxa

CAN VIES SOTA AMENAÇA
Un cop més el CSA Can Vies
del barrri de Sants està en
perill de desallotjament amb
motiu de la demanda
de TMB.

L'ajuntament i TMB tornen a amenaçar el CSA Can Vies

Després de 3 demandes aturades, Can Vies torna a enfrontar-se a un possible desallotjament . **ALBERT GARCIA**

L'Audiència Provincial resol a favor de TMB el recurs a la sentència que declarava nul·la la demanda contra el centre social.

Elena
CSA Can Vies

El passat 12 de setembre es va fer pública la resolució del recurs interposat per l'empresa propietària de l'edifici on s'ubica el CSA Can Vies, Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), a la sentència emesa pel Jutjat de Primera Instància el març del 2011. Aquesta sentència declarava nul·la la demanda interposada per l'empresa pública contra els 15 col·lectius que conformen el Centre Social Autogestionat (CSA) i que comparegueren llavors als jutjats: col·lectius socials, veïnals, de cultura popular, etc. Amb la nova sentència, TMB presentà recurs davant l'Audiència Provincial de Barcelona, sol·licitant que es tingués per vàlida la demanda i que es condemnès a tots els col·lectius a abandonar de forma immediata l'edifici. L'òrgan judicial decidí fa poques setmanes estimar aquest recurs, per la qual cosa el CSA es troba una vegada més sota amenaça.

NOVA AMENAÇA PER CAN VIES

Aquesta serà la quarta vegada que Can Vies s'enfronta a la possibilitat d'un desallotjament al llarg dels seus quinze anys de vida al barri de Sants. Tant TMB, participada majoritàriament per l'ajuntament, com l'ens municipal mateix, han expressat en reiterades ocasions la seva voluntat de fer efectiu el desallotjament d'aquest històric i actiu espai polític i social del barri, una vegada es dictés una sentència favorable als seus interessos. Ho confirmaven fa tant sols unes setmanes fonts del mateix districte.

L'equip de govern actual, com els anteriors, segueix amb la intenció d'acabar amb la vida d'aquest node social de Sants, espai de trobada de gran part del teixit associatiu del barri, així com de treball de denúncia social i de recerca d'alternatives al model hegemònic. Després dels arguments que l'enderrocament d'aquest espai era necessari per fer les obres del cobriment de les vies del metro a Mercat Nou primer; per la construcció del Calaix de la Vergonya després, i finalment, per dur a terme el pla de reordenació dels entorns de les vies, que preveu construir habitatges a preu lliure on ara es troba el CSA. L'únic argument que roman en peu, tot i que mai ha estat reconegut públicament, és el de la repressió política vers la dissidència. Una repressió pròpia dels governs socialistes i que l'actual equip convergent ha mantingut, si no augmentat. La presecució sistemàtica de totes aquelles experiències irreductibles als paràmetres de la polítca institucional o dels mercats.

LA VIDA AL BARRI

Des dels seus inicis, el CSA Can Vies ha volgut ser un espai obert a la gent jove que tenia necessitat d'espais d'organització o de creació, que ni l'estat ni el mercat són capaços de proveir. Lliures de relacions mercantils o de tutela política, decidits i compromesos amb la transformació radical de la societat, i ara també convençuts de plantar cara a aquesta nova situació d'amenaça.

15
Anys de vida social, política i cultural al barri

+ de 70
Col.lectius han omplert de vida el centre social

+ de 5.500
Dies d'autogestió i okupació

100
Entitats han donat suport al CSA

150
Persones han participat a l'assemblea de Can Vies

especial Can Vies

QUÈ SERIA SANTS SENSE CAN VIES?

Poca pluralitat informativa

Sense un espai com Can Vies i sense les xarxes socials que aquest centre ha facilitat hauria sigut difícil engegar i mantenir projectes de comunicació popular com La Burxa, amb 5.000 exemplars cada mes, o Barrisants.org.

Mitjans de comunicació locals que han donat veu a molts veïns i veïnes del barri, als seus projectes, als seus problemes i a les seves lluites. Can Vies ha donat aixopluc a La Burxa, una publicació que va aparèixer l'any 1998 i que, amb l'actual número, ha arribat als 166, convertint-se en un referent a Sants, Hostafrancs i la Bordeta. Amb una trajectòria de prop de 15 anys és una de les publicacions amb major trajectòria a Sants, fet que la converteix en un arxiu de la història recent del barri.

Des d'aquest espai també s'ha impulsat un important projecte a Barcelona com és el Contra-Infos. Si l'any 1997 no s'haguès okupat l'edifici del número 42 del carrer dels Jocs Florals, avui Sants tindria menys pluralitat informativa.

Menys varietat a les festes

La Festa Major Alternativa va començar abans de l'okupació de Can Vies. Però el CSA Can Vies ha ajudat a fer de l'alternativa una part fonamental i indestriable de la Festa Major, oferint activitats variades i per a tothom.

Mancança d'espais de lluita

Can Vies és un referent dins les reivindicacions per la justícia social: lluites laborals, com el suport a les treballadores de TMB pels 2 dies de descans; tancades de migrants en contra de la llei d'estrangeria o campanyes antirepressives. Sense Can Vies aquestes lluites haurien tingut menys força.

Un barri amb pocs espais per la cultura

Al llarg de tots aquests anys a Can Vies s'han projectat pel·lícules i documentals, s'han presentat llibres i s'han fet xerrades, conferències i debats sobre els temes més diversos, alguns dels quals difícilment haurien trobat un espai a un centre cívic pel seu caracter crític. També ha impulsat i aixoplugat diferents iniciatives, com l'Universitat Lliure, un espai que busca maneres més igualitàries i no comercials de compartir el coneixement. En paral·lel el Centre Social Autogestionat Can Vies també ha sigut un espai d'assaig per a diversos grups de teatre que no trobaven espai, i ha vist néixer una colla de cultura popular com són els Bastoners de Sants.

Sense Can Vies al barri, a la vida cultural de Sants hi hauria mancat un important sostre.

Un Sants amb menys participació

Històricament el barri sempre ha sigut un indret en què molts dels seus veïns i veïnes s'han compromès socialment. Així ho demostren, per exemple, les lluites veïnals que des dels anys 70 mantenen obert el Centre Social. Més recentment, al voltant dels centres socials autogestionats del barri, com Can vies, i d'entitats com el Casal Independentista de Sants, va néixer l'Assemblea de Barri de Sants, que ha estat vinculada a les lluites veïnals i que ha permès coordinar associacions i veïnes per generar projectes i alternatives. Una eina que vol servir, mitjançant l'autogestió i l'autoorganització, per recuperar les decisions que afecten les nostres vídes. Unes decisions que el sistema actual prefereix que deleguem. Sense Can Vies aquesta escola d'assemblearisme i d'autèntica democràcia participativa hauria tingut el seu camí més difícil.

Una oferta musical escassa

Un dels projectes que des de fa anys es desenvolupa a Can Vies és el local d'assaig, habilitat i mantingut pels grups que en fan ús.

Sense aquest espai, tenint en compte que els bucs d'assaig escassegen al barri, i que generalment es lloguen a preus força cars, molts joves no tindrien un lloc on tocar.

Can Vies i les activitats que s'hi organitzen han donat l'oportunitat a molts grups de música d'actuar per primera vegada en públic. Alguns dels quals avui en dia són o han estat grups reconeguts dins del panorama català. Segur que sense un espai on assajar i actuar, Sants tindria un panorama musical més pobra.

AGUS GIRALT

La repressió ens fa més fortes

La persecució a l'ocupació no és nova al nostre país, ja amb l'anterior administració del tripartit era amenaçada. Però el govern de CiU ha practicat la política de tolerància zero i sota les ordres del Conseller d'Interior Felip Puig s'han produït desallotjaments il·legals amb un ús de la força desproporcionat.

Repressió

Alguns dels exemples d'aquesta política de CiU de tolerància zero contra l'okupació són els desallotjaments irregulars, com el d'una casa ocupada al carrer d'Olzinelles l'any 2011; el cas de l'Encoberta, situada al carrer Creu Coberta número 143, o el de l'edifici que es trobava també a Creu Coberta, al costat de plaça Espanya, enderrocat després de desallotjar-lo.

Victòria i solidaritat

La Kasa de la Muntanya és un gran referent de resistència. Des de l'any 2000 té una sentencia de desallotjament, ratificada el 2002 per la presentació d'un recurs. Tot i així, la sentencia porta més de 18 anys sense portar-se a terme. Una altra gran victòria ha estat la recuperació de Can Batlló per part del veïnat després d'anys de reclamació.

Qui són els responsables?

Ajuntament i districte

Durant els més de 15 anys de vida, l'Ajuntament de Barcelona i la seu del districte, tot i estar governats per partits diferents (PSC i CiU) han tingut el mateix objectiu: desallotjar un espai que molesta a totes les institucions de govern. Can Vies els incomoda perquè no els hi interessa tenir al "seu" barri un espai de creació d'alternatives al model de Barcelona "marca registrada" o de nyap en nyap, com la construcció del Calaix per cobrir les vies, la privatització de l'espai públic o la destrossa del territori. Barcelona World és un clar exemple.

Abans amb Jordi Hereu com alcalde i Imma Moraleda (PSC) com a regidora, i ara amb Xavier Trias i el nou regidor Jordi Martí i Galbis (CiU). La trajectòria política de Jordi Martí ha estat des de 1993 lligada a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social al costat de Xavier Trias, guanyant-se un lloc com a home de confiança de l'actual alcalde.

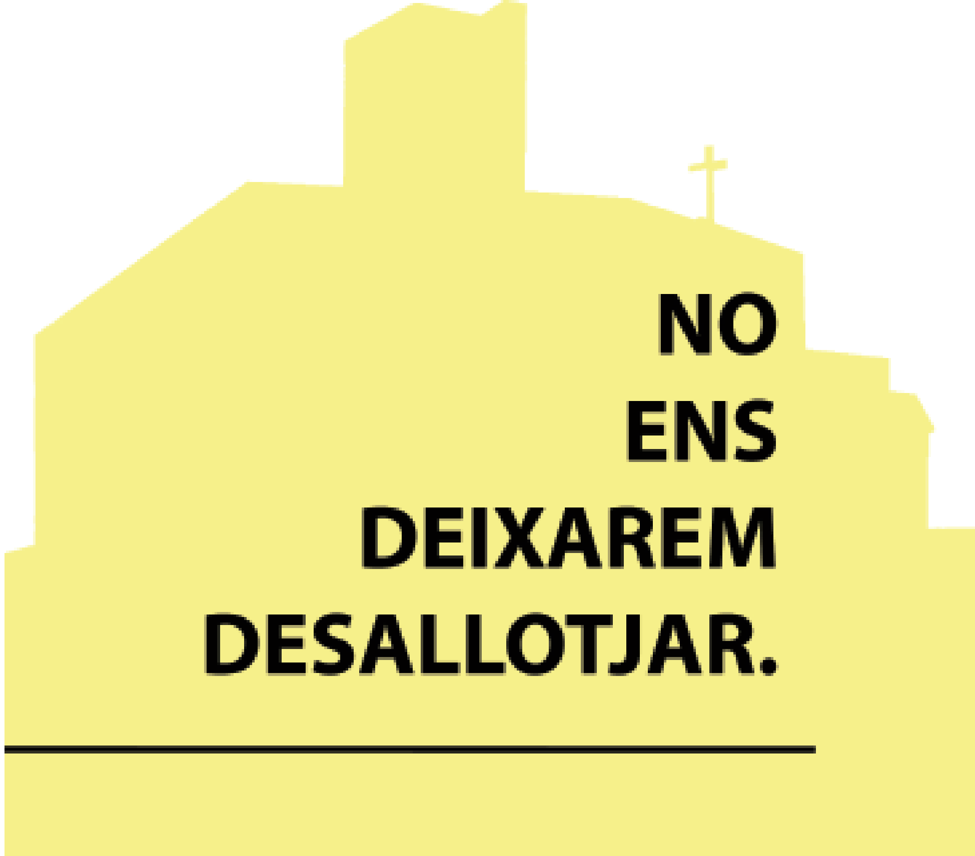

Creant teixit veïnal
Can Vies és del Barri
FRANK

TMB

Transports Metropolitans de Barcelona, empresa participada per l'Ajuntament de Barcelona, és la propietària de l'edifici del CSA Can Vies. Seu sindical en el passat, avui és un centre social bressol de noves idees, pensaments, formes de fer contrapoder, laboratori de models d'horitzontalitat i autogestió econòmica i política.

TMB és una empresa pública que segons una investigació apareguda el gener del 2012 costa als ciutadans el doble del seu cost real. A causa de les excessives dietes que cobren els 30 membres del consell, presidit per Joaquim Forn, que arribaven a més de 230.000 € el 2010. Més 600 € que cobren per assistir a unes reunions, a les quals hi haurien d'anar com a càrrecs públics.

Des dels sindicats assenyalen que 300 càrrecs de TMB cobren 27 milions d'euros, el 7 % dels directius cobren un 15 % del total de la massa salarial de TMB. Mentre el 2010 els directius s'apujaven el salari un 5 %, i baixaven un 4 % el salari del personal operatiu.

CiU

Dia a dia veiem com aquest govern conservador retalla en sanitat, educació, prestacions públiques, drets socials i laborals, com a única mesura per sortir de la crisi, fent-nos creure que el problema no és el sistema capitalista, sinó la mala gestió d'altres.

Per això no els agradem, no volen que ens organitzem entre nosaltres per sortir d'aquest sistema en crisi permanent, per això tenen Can Vies al seu punt de mira , perquè denúncia les seves pràctiques i construeix alternatives.

En contraposició a aquestes retallades que patim la ciutadania, el nostre alcalde Xavier Trias (CiU) cobra de l'Àrea Metropolitana de Barcelona un extra de 36.800 euros anuals per assistir a dues o tres reunions mensuals. La tinent d'alcalde Sònia Recasens (CiU) cobra 31.600 euros per 38 reunions. No s'obliden d'apujar els bitllets i fer el transport menys accesible, potser per augmentar els extres en dietes i reunions?

ALBERT RICART

especial Can Vies

Al llarg de 15 anys, són moltes i molt diverses les persones del barri que han passat per Can Vies, han participat en activitats del centre social, s'han implicat en l'espai, se l'han sentit seu o simplement hi han passat pel davant. Des de La Burxa hem volgut conèixer les diferents opinions davant l'amenaça de desallotjament; paraules que ens ajuden a entendre per què Can Vies és important pel barri.

Nube Roja

Artista

«Està bé l'utogestió popular de Can Vies. Fora els intermediaris que només toquen els diners de les butxaques dels altres».

Claudia Samitier

Estudiant

«Jo només he anat a concerts a les nits, però conec que també hi han tallers. És important pels barris que hi hagi entitats i associacions sense ànim de lucre cooperant en xarxa les unes amb les altres; i que responguin a les necessitats de la gent del barri que les institucions no ofereixen».

Killo Cruz

Artista

«Considero que Can Vies s'ha de quedar perquè és del barri. Es fan coses molt interessants, com tallers. Després de la majoria dels desallotjaments, no es fa res als edificis. Can Vies va bé pel barri».

Magdalena Blasco

Treballadora a una fundació del barri

«Tinc una opinió favorable de Can Vies. Recordo com estava l'edifici fa 15 anys. L'aparelladora va aprovar la viabilitat com a habitage social. Estic d'acord amb que a més hi hagi bar, es facin activitats, i sigui un lloc on trobar-se, dialogar i organitzar el que es cregui convenient. Seria una llàstima que tiressin Can Vies a terra. Jo hi treballo a prop de dilluns a divendres, i no veig xivarri, ni merdés. S'han fet coses positives. És un moviment respectable. I tinc dubtes de si els violents són de grups autogestionats alternatius o els infiltrats».

Joan Rodríguez

Aturat

«No he entrat mai jo a Can Vies, però cada vegada que passo ho veig net i decorat amb art, dedicació i amor. Hi ha diversos col·lectius dins que es beneficien de poder reunir-se, fer assemblees, tallers, etc. Amics del barri mai m'han dit que hi hagi hagut queixes de soroll o mal ambient. Hi haurien d'haver més Can Vies».

M. Dolors Sarabia

Fornera

«Si a Can Vies són gent pacífica i fan una tasca social, millor que l'edifici no estigui buit, i tingui i es faci un servei social».

Esther Repullo

Estudiant i dependenta

«No hem de permetre que ni en aquuí ni en cap barri ens privin de gaudir de llocs on els joves poden trobar un espai de debat i reflexió. A més, d'una altra manera d'entendre i gaudir de l'oci. Can Vies és un espai des del qual s'engeguen projectes interessants de sensibilització».

Elena

Dissenyadora gràfica

«Projectes com Can Vies són espais on aprendre un estil de vida basat en l'autogestió i el cooperativisme, la solidaritat i la lluita política. Trobo que és molt positiu que un barri disposi d'aquest tipus d'espais on les relacions socials entre els seus habitants es potenciïn, tot i que malauradament l'ajuntament els intenta eliminar. És molt interessant que es conservi un espai de pensament crític i social».

Pere

Sociòleg i becari

«L'onada de desallotjaments de centres socials okupats (Rimaia, Barrilònia, Artkatraz...) és intolerable. Aquests espais d'emancipació, amb participació local, es fan mereixedors de gran legitimitat a cada barri o població. Desallotjar no és solució a la manca d'espais que provoca l'especulació. Can Vies fa més de 15 anys que forma part de la vida del barri i no podem permetre que ho desallotgin».

Trini Polo

Pastissera

«Can Vies ha sigut bó pel barri. La juventut ha tingut un lloc per activitats. Tenen bona premsa i fa molts anys que hi són, al barri».

TMB torna a amenaçar Can Vies!

Totes #SomCanVies!

Manifestació 20 d'octubre a les 11:30 h. a Plaça de Sants

En moviment

Milers de persones envolten el Congrés exigint la dimissió del govern

El passat dimarts 25 de setembre Madrid es va convertir en un punt d'inflexió en la lluita contra les retallades i les polítiques econòmiques imposades des de les institucions financeres internacionals.

Israel Saeta i Karlos Martínez
Madrid

Desenes de milers de persones (estudiants, pensionistes, aturares, treballadores, funcionàries, etc.) vingudes des de diferents ciutats de l'estat, es van concentrar als voltants del Congrés dels Diputats per exigir la dimissió del govern, la dissolució de les Corts i l'inici d'un procés constituent que contribueixi a la construcció d'una democràcia directa i plenament participativa. També en moles altres punts de l'Estat espanyol, i a nivell internacional, es van dur a terme accions relacionades amb el 25S.

SANTS DÓNA SUPORT A L'ACCIÓ

L'acció estava convocada per la Plataforma en Pie! i la Coordinadora 25S, formada per diversos moviments socials com les assemblees de 15M de tot l'estat, la Pataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), el moviment llibertari i militants de partits d'esquerres entre altres.

L'Assemblea Indignada 15M de Sants també va donar suport i va participar a la convocatòria del 25S. En un comunicat que va fer públic expressava que «el Congrés i els seus membres, que no ens representen, estan prenent decisions i mesures il·legítimes no refrendades pel poble, decisions que impacten directament sobre les nostres vides, precaritzant les nostres condicions d'existència i vulnerant drets polítics i socials".

MASSIVA PARTICIPACIÓ MALGRAT LA CRIMINALITZACIÓ

L'actitud del govern davant la convocatòria ha estat d'intentar criminalitzar la protestar i que la gent tingués por, per tal d'evitar l'assistència massiva i fragmentar els suports.

Començant amb el clàssic «la convocatòria és totalment il·legal perquè no s'ha comunicat oficialment», passant per anunciar penes de presó per manifestar-se als voltants del Congrés quan la Cambra està reunida; mobilitzar prop de 1.400 antidisturbis per a l'ocasió; comparar la concentració amb l'intent de cop d'estat del 23F; anunciar l'assistència de grups d'ultradreta; detenir a activistes per desplegar una pancarta del 25S en la manifestació del 15S a Madrid; irrompre en les assemblees obertes de la Coordinadora 25S al parc de El Retiro per identificar els assistents (vuit persones van rebre abans del 25S citacions acusant-les de delictes contra alts organismes de la nació), i retenir, identificar i registrar en controls de carretera a centenars de persones que viatjaven cap a Madrid, en autobusos i cotxes particulars, des de diversos punts de l'Estat espanyol.

Les amenaces i els 1400 antidisturbis no van aturar l'àmplia mobilització popular

Les imatges no deixen dubte de la massiva acollida de la crida a envoltar el Congrés. **INTERNET**

Malgrat les constants amenaces, les manipulacions mediàtiques i la intensa campanya per infondre por a la població, desenes de milers de persones van sortir pacíficament al carrer per defensar els seus drets i la seva dignitat com a poble. Sens dubtem una demostració de com moltíssima gent ha perdut la por i és capaç de desafiar les amenaces d'aquest govern il·legítim. Quan la ciutadania està disposada a desobeir, els governs fan aigües i perden tot el poder i legitimitat.

Detencions, violència indiscriminada, ferits i un desplegament policial absolutament desmesurat van ser la resposta del govern, que «no podia permetre» aquesta demostració de rebuig popular. La policia va actuar amb duresa després que un petit grup, que segons alguns vídeos que han sortit a la llum podrien ser policies infiltrats, s'inicià un altercat que va servir de justificació per a les brutals càrregues policials contra la multitud. Van arribar, fins i tot, a carregar a l'interior de l'estació d'Atocha en una irresponsable i injustificada caçera, fins a l'extrem que des del Sindicato Unificado de Policía s'ha suggerit que «aquestes càrregues li haurien de costar el càrrec a algú». Menció especial mereixen els esfereïdors testimonis d'alguns dels detinguts, que parlen de tortures i atribució de proves falses.

LA MOBILITZACIÓ CONTINUA

Però la repressió no va poder ni amb el poble ni amb la mobilització indefinida i sostinguda que va començar el 25S.

El 26 i 29 de setembre milers de persones van tornar a rodejar el Congrés i hi va haver accions en altres ciutats de l'estat. A Barcelona, centenars de persones es van concentrar davant el Parlament per exigir la dimissió del govern, i mostrar la solidaritat amb Madrid. El 29S també van sortir portuguesos, grecs i italians a envoltar els seus respectius parlaments.

Les properes movilitzacions a Envoltar el Congrés s'estan plantejant del 23 al 25 d'octubre, dates en què està previst celebrar la votació dels pressupostos de l'estat 2013. Les accions a portar previstes s'enfocaran a la retirada dels pressupostos, ja que s'entén que aquests comporten més retallades, més atur i més pobresa, en benefici dels interessos d'un deute del qual no en som responsables.

Més info: coordinadora25s.wordpress.com, plataformaenpie.wordpress.com, acampadasants.wordpress.com

---

Espai Llibertari

Jo no sóc racista, però...

Acció Llibertària de Sants

Sí que és veritat que passo de llarg quan la policia identifica, pega, detén i persegueix a persones immigrants en batudes, al carrer o en el metro. Tampoc responc a cartells, campanyes de partits o persones xenòfobes. Jo sempre m'he considerat una persona tolerant, i en democràcia tots hem de tenir el dret a expressar les nostres idees per malament que em semblin; a més, sí que es veritat que amb la que ens està caient a sobre, no hi ha treball per a ningú, i cada cop hi ha més pobresa, més robatoris, i entenc que si la policia interroga algú serà que alguna cosa haurà fet: passar drogues, robar, jo que sé; el millor que es pot fer es passar de llarg i no ficar-te allà on no et demanen.

Racista no és només el veí feixista que carrega el seu odi contra l'immigrant, racista no és només el policia que el discrimina i el persegueix; racista també és qui ho permet i s'excusa cercant motius per fer-ho.

Racista és l'estat, perpetuador de l'*statu quo* de les classes dominants, aplicant polítiques de lliure circulació o tancant fronteres i empresonant als migrants segons en quin context econòmic es trobin. Racista és la democràcia, sempre al servei dels poderosos, que s'imposa sobre les minories, que es renta la cara amb les seves polítiques d'igualtat i fomenta el racisme institucional cap als oprimits mitjançant la separació d'allò que és legal i il·legal.

El racisme d'estat propaga sentiments d'hostilitat i rebuig social cap a aquelles persones que desenvolupen pràctiques culturals diferents a la cultura dominant i que per motius socials, econòmics i polítics han hagut d'emigrar. Aquesta por i rebuig és filla d'una societat competitiva, com és el capitalisme, i es nodreix d'un fort sentiment arrelat que té aquesta envers la propietat privada.

Nosaltres no volem ni ser oprimits ni opressors, no creiem en la llei i volem acabar amb les estructures que impedeixen a les persones ésser amos de les pròpies vides. Les Jornades Antiracistes que es van celebrar a la plaça Josep Pons dissabte 22 de setembre van ser un èxit, i més enllà de les conclusions que cadascú pugui extreure, ens han de fer veure que el racisme i el feixisme se'ls combat al carrer.

Cultura

Primera Festa Major de la Bordeta dins Can Batlló

Al carrer Jocs Florals i la plaça Fènix, aquest 2012 s'hi ha afegit, desprès de 15 anys, la plaça Súria, i per primera vegada un espai dins Can Batlló: el carrer davant el Bloc Onze del veïnat. La Festa Major bordetenca revifa.

Dani Martínez
La BordetaSants

El testimoni de Sants en festes majors es agafat cada inici de setembre per la Bordeta. Aquest 2012 ha suposat la reincorporació d'un clàssic, la plaça Súria, amb una extensa programció durant 4 dies, i l'estrena del nou carrer 11 de juny 2011, dins Can Batlló, davant el Bloc Onze, seu de l'auditori i la biblioteca del barri.

Diverses motivacions es van unir a finals de juliol entorn una junta assembleària voluntariat (la majoria joves) de totes les comissions de la Plataforma Can Batlló és pel barri, altres veïnes i veïns, i alguns col·lectius autogestionats de Sants.

El carrer 11 de juny 2011, batejat en homentatge a la data de conquesta veïnal del recinte, es va decorar com un carrer amb vida social: testos i flors a finestres, fanals i comerços.

L'espai davant del Bloc Onze va ser el nucli de 45 h d'actes per totes les generacions del 12 al 16 de setembre. Van haver-hi reflexions col·lectives posteriors a audiovisuals, exposicions i actuacions d'artistes, tallers de creativitat de ganxet, reciclatge d'ampolles en gots, d'estampació de samarretes, jocs d'aigua, concursos com l'escalabirres, visites guiades per tot Can Batlló, concerts de bandes i punxadiscos, i dos dinars populars.

NOU ESPAI DE TROBADA VEÏNAL

La festa major va significar l'obertura del nou espai de trobada intergeneracional al vestíbul d'accés al Bloc, després de l'adequació feta durant l'estiu. Disposa de taules, un munt de cadires, ràdio, jocs de taula, i servei de begudes a una barra feta amb fusta reciclada del primer pis de la nau industrial. Està obert de dilluns a dijous de 18 a 21 h, divendres fins les 22 h, i dissabtes de 10 a 21 h.

FUTURA CONNEXIÓ AL PRIMER PIS

L'espai de trobada amb bar es connectarà durant el 2013 al primer pis mitjançant una grada anfiteatre. Dissenyada per LaCol, el seu projecte ha guanyat la beca d'Ajuts a la Cooperació local del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, demostrant que l'autogestió veïnal és bona inversió.

UNA NOVA BIBLIOTECA

La Biblioteca Popular Josep Pons de 300 m^2 va ser inaugurada pel veïnat; creat i gestionat amb voluntariat de totes les edats i condicions. Oberta 21 hores setmanals, la més gran de la Xarxa de Biblioteques Socials té a la planta baixa els llibres, la zona de lectura, la zona infantil i el bany. A l'altell hi és la sala d'estudi, tan necessària al barri. Hi ha ordinadors amb ofimàtica i internet. Per fer el préstec només cal aportar el nom i un telèfon o email de contacte. Una de les dues portes d'accés dóna a l'espai de trobada i bar, on també hi ha *wifi* gratuït.

BLOQUE
ONCE
CARRER
11 DE JUNY
2011

L'Assemblea de la Plataforma Can Batlló és del barri va aprovar instal·lar la placa del carrer durant la Festa Major. **BLOC ONZE**

El nou bar musical Koitton Club ja camina

Núria Alcober
Sants

Com si fos una cumbia. el Koitton Club ja camina. Desprès de sis mesos de feina aquest passat mes de setembre ja hem obert la persiana.

Al carrer Rossend Arús, 9, al tocar de la plaça Ibèria i ubicat en un local de tradició musical —recordem que havia sigut el local d'assaig i l'estudi de gravació de Los Manolos i posteriorment la seu de la discogràfica El Ventilador–, es troba el Koitton Club, el nou bar musical de Sants.

Durant aquest gairebé mig any ens ha servit per anar treballant a partir de tres vies: per un cantó, la constitució de la cooperativa de treball; per l'altre, l'adequació del local, i paral·lelament, la definició del projecte i les seves vinculacions amb l'entorn social i cultural del barri.

De la mà dels companys i companyes de La Ciutat Invisible, de Malea, de Can Batlló, del Coop57 i de la Federació de Cooperatives s'ha treballat en el procés de creació de la cooperativa com a estructura que ens permetés treballar de la mateixa manera que pensem i entenem les relacions laborals i amb l'entorn social.

Gràcies a la feina feta del col.lectiu LaCol, hem construït un espai còmode, a la mida de les persones. Ha sigut un repte aconseguir casar tot això i les pautes estrictes de la normativa vigent.

I ara sí! Obrim les portes per oferir un espai musical i cultural, volem que mes rere mes el Koitton sigui un referent plural de la música que s'està fent a Barcelona i que la proximitat amb una oferta variada i rica faci més fàcil un canvi d'hàbits culturals. Ara ja es pot escoltar un concert fent una cervesa, ballar una sessió o fer un vermut a ritme de jazz al tocar de casa!! Ho tenim tot preparat: veniu-nos a veure! I llarga vida al Koitton Club.

Agenda octubre 2012

Dijous 11 a les 22.30 h
Top a Top — Reggae Nights: Urtica Sound i Rebelmadiaq Sound. Entrada lliure.
Divendres 12 a les 23 h
SjSendo (rumba). Entrada lliure.
Dissabte 13 a les 22h
Línia Maginot (pop)+ grup. 5€ .
Diumenge 14 a les 19h
Discfòrum. Entrada lliure.
Dimarts 16 a les 21.30h
A viva veu presenta Man Forever (USA, experimental) Entrada: 7€.
Dijous 18 a les 21.30 h
Esperit! (presentant la samarreta — EP "Elèctric Mustela") Entrada: 6€.
Dissabte 20 a les 22h
Didac Rocher (cançó d'autor)+ Dj Mayfield (soul). Entrada 5€ .
Diumenge 21 a les 12 h
Vermut titellaire: Contacontes (Titelles L'Estenedor). Entrada 5€ .
Dijous 25 a les 21.30 h.
Pau Gener presenta el llibre de poesia *Home a l'aigua*. 2€ .
Divendres 26 a les 22 h
El sobrino del Diablo (cançó d'autor-monòlegs). Entrada 5€ .
Dissabte 27 a les 22 h
Raydibaum (pop-indie). 6€ .
Diumenge 28 a les 12.30h
Vermut. Merighi-Menrath Duo jazz.

El mostrador

Delta del Llobregat: raons per protegir-lo

Cooperativa Germinal

El delta del Llobregat és un mosaic de paisatges d'allò més contrastats. D'una banda, el conjunt d'aiguamolls i maresmes. D'altra banda, el paisatge agrícola, que juntament amb la regularitat de les parcel·les i el Canal de la Dreta, amb les seves sèquies i canals de drenatge, conforma un conjunt cultural únic que fa del delta un punt estratègic de la ruta migratòria d'infinitat d'aus. Aquestes hi troben un bon indret d'alimentació, nidificació i hivernada. Al voltant de 360 espècies d'ocells s'han observat a la zona i és per això que part dels espais estan protegits per diversos programes nacionals i internacionals.

A més, el subsòl acull un important aqüífer format per dues basses separades per una capa d'argiles que filtra i neteja les aigües subterrànies. Aquests dipòsits van permetre abastir municipis als quals no arribava l'aigua procedent del Canal de la Dreta del Llobregat, desenvolupant així l'agricultura de regadiu i la industrialització del marge dret del delta. Aquesta aigua serveix no només per a nodrir els espais naturals o l'agricultura, sinó també és la font de la capital catalana quan hi ha sequera i els embassaments s'exhaureixen.

Cal tenir en compte que una part de l'aigua que alimenta o recarrega aquestes basses, procedeix de la pluja i del reg per inundació de la mateixa pagesia. Així doncs, la seva pavimentació afectaria molt negativament a l'abastiment de la població.

Parlar del delta del Llobregat és parlar de cultura, lleure, coneixement del territori, etc. Per a la ciutadania del Baix Llobregat, els marges del riu representen un espai insubstituïble d'esbarjo fora de la ciutat. Hi ha qui gaudeix del passeig pedalant, corrent o passejant el gos, qui aprofita els camins per accedir al seu hortet i qui descobreix el passadís natural cap a les muntanyes o la platja. Durant tot el curs escolar, el delta fa les funcions d'aula on la canalla pot gaudir d'un enriquiment que no trobaran a l'escola, gràcies als educadors ambientals que s'encarreguen d'explicar les particularitats dels diferents hàbitats.

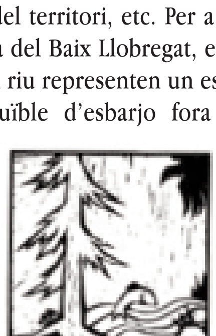

En definitiva, parlem d'un racó especial de les nostres rodalies que es troba a l'abast de tothom i ens dona una font de lleure i de recursos naturals i alimentaris que cal aprofitar i conèixer per entendre-la i respectar-la.

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Tornarem a Gaza les vegades que faci falta

La III Flotilla de la Llibertat va atracar al port del Fòrum durant tres dies, on van rebre la solidaritat del poble català per aconseguir trencar el bloqueig que Israel imposa la població de Gaza.

Laila Serra i Pau Fabregat
Barcelona

Arribada del veler Estelle a Barcelona. **MÒNICA LA PARRA**

«Són els palestins éssers humans? Si és que sí, per què els Drets Humans no els inclouen?» preguntava Salamaah Abdul Karim, coordinadora de la III Flotilla de la Llibertat. A Palestina la situació d'ocupació i setge per part de l'estat d'Israel requereix «la necessitat de passar de les paraules a l'acció».

Del 16 al 19 de setembre el veler Estelle, buc insígnia de la III Flotilla de la Llibertat, va atracar al port del Fòrum de Barcelona.

El seu objectiu és trencar el bloqueig que pateix la població palestina i acabar amb el càstig col·lectiu i els constants bombardeigs que sofreix Gaza, «la presó a l'aire lliure més gran del món». Si aconsegueixen entrar, es construirà l'Arca de Gaza, vaixell que navegarà cap a ports de la Mediterrània trencant simbòlicament el bloqueig.

El 2010 la primera Flotilla en què viatjaven 633 persones de 37 països diferents, va intentar trencar el bloqueig a Gaza. La Marina d'Israel va abordar il·legalment en aigües internacionals una flotilla de sis embarcacions, com a conseqüència d'aquest acte nou activistes van morir i van ser ferides més d'una trentena de persones.

No obstant, la iniciativa no s'aturà i el 2011 tornà a salpar la II Flotilla que va ser víctima d'una intensa ofensiva per part d'Israel. Només un vaixell francès, el Dignité —Al Karama va poder salpar, malgrat tot va ser detingut en aigües internacionals.

EL VELER ESTELLE, UNA LLUITA DE LLUITES

L'Estelle, un veler amb 90 anys d'història, ara transporta al seu interior una tripulació poc habitual ja que «els activistes ara també són mariners» com diu Sanders, enginyer del vaixell. A les seves entranyes hi viatgen 17 tripulants i 44 tones de ciment, material mèdic i literatura per nens i nenes entre d'altres mercaderies. El vaixell va salpar des de Suècia i ha passat per Noruega, França i diferents ciutats de l'Estat espanyol.

Segons declaracions del coordinador de Rumb a Gaza Manuel Espinar, el vaixell va ser remodelat gràcies a les donacions de la ciutadania d'arreu del món «per aconseguir ser lliures i no dependre dels governs, ja que són els que perpetuen l'ocupació».

Al tancament d'aquesta edició l'Estelle es troba camí de Gaza amb l'objectiu de trencar el bloqueig que pateixen 1.700.000 persones a la franja, 300.000 de les quals són nens i nenes.

La tripulació de l'Estelle va gaudir d'una càlida rebuda on hi van assistir centenars de persones per mostrar la seva solidaritat amb Palestina. Durant la tarda es van celebrar nombroses activitats i espectacles on van participar diferents col·lectius dels moviments socials de la ciutat. Laura Arau, participant a la primera Flotilla de la Llibertat va destacar que l'Estelle és una «lluita de lluites» ja que simbolitza la unió del poble contra la injustícia i la lluita per la llibertat.

També va reforçar l'aliança entre diferents col·lectius catalans com Arran, Dones en rebel·lia, i la campanya BDS Catalunya, entre d'altres, per participar en els actes durant l'estada de l'Estelle a Barcelona.

Ja entrada la nit van haver espectacles i concerts d'artistes i grups com Navil, La Troba Kung Fú, At-Versaris, Feliu Ventura, Yacine o Che Sudaka i l'actuació sorpresa de Manu Chao.

LA SOLIDARITAT AMB PALESTINA NO S'ATURA

«Tornarem a Gaza les vegades que faci falta. Tant si ens ataquen com si no», digué Manuel Espinar, ja que l'objectiu de la campanya és tornar a treure a la llum la sistemàtica violació dels drets humans i de la legalitat internacional que comet Israel.

«Israel te pànic a les flotilles, perquè des de que salpen es recorda la humiliació i l'ocupació de Palestina» declarava Salamaah, coordinadora de la Flotilla. Així, la iniciativa denuncia que Israel fa 64 anys que ocupa il·legalment els territoris palestins, que la construcció il·legal d'assentaments no ha fet més que augmentar i que actualment hi ha més de 4.500 presos palestins en condicions infrahumanes dels quals més de 200 són menors i 250 estan en detenció administrativa (sense acusació ni judici).

Els propers 19, 20 i 21 d'octubre al Casinet d'Hostafrancs es celebrarà la I Conferència Estatal de Boicot, Desinversions i Sancions (BDS) a l'estat d'Israel titulada "Ahir Sudàfrica, Avui Palestina". Una iniciativa que amb ponents com l'historiador Ilian Pappe, o la poeta Rafeef Ziadah, exposaran les noves estratègies de Boicot que s'impulsen directament des de la mateixa societat palestina com forma de lluita per acabar amb l'ocupació.

Et conformes...

TMB i el seu accionista majoritari, l'Ajuntament de BCN, han intentat eliminar el CSA Can Vies per la via judicial diversos cops. però no han pogut.

...o Can Vies

Centre Social Autogestionat on es desenvolupa un projecte de creació social alternativa i d'intervenció política al barri

SOLIDARITAT

Cafè amb llet: no es defensen, acusen

Una evidència que aquells qui destapen corrupció són jutjats abans que la corrupció destapada és el cas del dijous 27 de setembre a la Ciutat de la Justícia.

Els editors de la revista gironina *Cafè amb Llet*, Marta Sibina i Albano Dante, han estat jutjats després que Josep Maria Via, membre del consell assessor de la Generalitat creat per Artur Mas, presentés una denuncia judicial per «vulneració del seu dret a l'honor» per la publicació del vídeo "El major robatori de la història de Catalunya", motiu pel qual reclama una indemnització de 20.000 euros. En aquest vídeo la revista gironina posa al descobert les irregularitats del sistema sanitari català dut a terme per CiU.

Però tan les xarxes socials com la presència d'unes 200 persones davant la Ciutat de la Justícia han demostrat que no estan sols. Marta Sibina, dirigint-se als concentrats, ha afirmat que seguiran denunciant casos d'irregularitats de forma pública, tot i que els mitjans majoritaris guardin un silenci profund i els continuïn amenaçant.

Xarxa d'Intercanvi de Sants

A continuació oferim un llistat de les últimes sol.licituds tramitades a través de la Xarxa d'Intercanvi de Sants (XIS). Si esteu interessats/des en algun dels anuncis, o simplement voleu formar part de la xarxa i rebre totes les ofertes, podeu fer-ho.

Escriviu-nos o sol.liciteu l'adhesió a: intercanvisants@gmail.com

BUSCO

REF. B-Setembre 01: una guillotina (per paper).

REF. B-Setembre 02: joguines de nens: tricicles, caminador, bicicletes, patinet, carretons, cotxes, roba de nines, puzzles, etc. per portar-los a l'escola on treballo.

REF. B-Setembre 04: una capçalera blanca per llit de 135 d'ample i un xifonier blanc .

REF. B-Setembre 05: carret per bebè plegable tipus paraigües en bon estat que s'hi pugui afegir una plataforma.

OFEREIXO

REF. O-Setembre 01: girafes de ràfia i marcs per a fotografies.

REF. O-Setembre 02: llanes, fils i agulles per fer punt.

REF. O-Setembre 04: un somier de barres, en bon estat (no té potes), mides: 190 x 90 cms; 6 jocs de llit (llençols de sobre i coixineres, però sense llençols de sota) per llits de 190 x 90 (són de cotó menys un de barreja de poliester). Estan en bon estat.

REF. O-Setembre 05: Motxilla per a bebès, molts llibres, còmics, videojocs i joguines.

Octubre de 2012

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dimarts al vespre al CSA Can Vies
(Carrer Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
Plana web: www.barrisants.org/laburxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONEIXEMENT-NO COMERCIAL.

Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- **Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- **No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu
http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca
o envieu una carta postal a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Acció Llibertària de Sants, Ferran Aguiló, Sílvia Alberich, Núria Alcober, Àngel Bravo, Assemblea de Can Vies, Barbro, Carles Baiges, la Bonet, Barbaro Boyero, Marta Carrera, Pol Casas, La Col, Bernat Costa, Cooperativa Germinal, Elena, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Pau Fabregat, Albert Garcia, Marc Garcia, Agus Giralt, Irene Jaume, Mònica La Parra, Elba Mansilla, Dani Martínez, Karlos Martínez, Gemma Parera, Ester Rams, Israel Saeta, Roger Sánchez Amat, Laila Serra, Àlex Tisminetzky, Víctor Obregón, Xarxa d'Intercanvi de Sants.

XAVIER VALLÈS

COORDINADOR DE SANTS-MONTJUIC PER LA INDEPENDÈNCIA (SM×I)

«Siguem l'al·lè que està darrere el clatell dels polítics»

Entrevistem Xavier Vallès al Casal Indepenentista de Sants. **ÀNGEL BRAVO ALMIRALL**

Sants-Montjuïc per la Indepència (SM×I), constituida el juny de 2011, és l'assemblea territorial de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) al districte, i hereva del moviment consultista per a l'autodeterminació de fa dos anys. L'ANC és una iniciativa transversal sorgida de la societat civil que aglutina diversos punts de vista cap a un horitzó, això sí, que comparteixen: la independència del Països Catalans respecte l'Estat espanyol.

Àngel Bravo Almirall
Sants

Això no hi ha qui ho aturi: la consulta d'Arenys de 2009, el 10J de 2010, el 10A de 2011 a Barcelona, l'11S d'enguany, el propvinent 25N... Quina lectura es fa des de SM×I de tota aquesta transició?
Certament, el grup de SM×I vam començar amb les consultes a Arenys de Munt, i allò va ser una flamarada, segurament per circumstàncies que ho van afavorir, ja que molts van anar-hi com a reacció, però allò va ser l'inici d'un canvi de xip fins a la normalització del sentiment. La consulta del 10A va ser fruit de molta feina i molt ben feta, i els resultats ningú els hagués firmat abans. Amb SM×I considero que hem aconseguit treure del sofà molta gent, una plataforma des d'on reivindicar-se. I fer col·lectivament moltes accions, converses, el 10A. El 10J va ser també una onada reactiva, i el punt mig fins a l'11 de setembre. Fins al dia d'avui hem seguit treballant de la mateixa manera, ara sense recollir vots però sí maneres de pensar. L'11S va ser proactiu: no anavem contra res, sinó a favor nostre. I l'ANC ha fet que quallés més, ja que aglutina moltes maneres de lluitar pel mateix. Som un nexe d'unió de l'independisme.

Estem en un punt de no-retorn?
Aquesta és la sensació que tenim. Enrere no anirem. Però la indepència no l'assolirà la societat civil. Ara per ara, no funciona així, per tant nosaltres estem per fer-los entendre a els polítics que ara els toca a ells. Pretenem movilitzar la societat perquè els polítics es posin al davant i la representin.

Tot i ser conscients que vivim en una democràcia dèbil, sí que considerem el Parlamanet i el president com a nostres. Això no vol dir que els donguem suport incondicional, sinó que volem que sentin el nostre al·lè darrere i que no es desvïin del que demana el poble de Catalunya.

Sants és un barri independentista?
En general, t'hauria de dir que no. Jo crec que aquí tenim més tradició obrera, cooperativa, anarquista, moviments socials, en canvi, l'independentisme no surt tant. Els partits polítics que representen el barri també ho demostren. El sentiment hi és, però no per exemple com a Gràcia. Val la pena esmentar que a SM×I tenim uns 900 simpatitzants. Tenim el repte d'arribar a més gent, com acabar d'entrar a la zona de Marina, barri d'immigració dels 60 i 70.

> **«Ens encantaria parlar amb tothom perquè volem estar a tots els àmbits del barri: som nexe d'unió de l'independentisme»**

Creu realment que l'ANC escolta tothom? Inclou la visió de formacions no majòritaries, joventuts d'esquerres, anarquistes, etc. que també aposten, òbviament, pel camí independentista però des d'altres paradigmes de societat?
Des de la nostra predisposició, i ara parlo de Sants perquè és el barri que conec, estem oberts a tothom. De fet, abans de constituir-nos en assemblea de barri, el primer que vam fer va ser parlar amb els partits independentistes i coordinar-nos: CUP, Solidaritat, ERC i Reagrupament. La passada Marxa de Torxes també va servir per créixer com a nexe de forces, per exemple, ja que de seguida es va ampliar la participació i s'hi van apuntar bona part d'entitats santenques: Casal Independentista, Arran, Centre Social de Sants, la CAL, etc.

Va ser tan important fer-la com preparar-la, perquè et permetia trepitjar locals de tota mena. I si encara poguéssim fer més, si poguéssim avançar en totes les direccions, parlar amb tots i constituir grups de coordinació, estaríem encara més satisfets perquè és la nostra feina. Ho hem de fer. A mi m'encantaria parlar amb tothom, perquè volem estar en tots els àmbits del barri.

I com convèncer a la resta a seguir aquest camí? Indignats, indecisos, abstencionistes...
Hem de saber transmetre què se'ns obre amb la independència. Per exemple, a la Festa Major vam fer una paradeta i unes xerrades, i una d'elles parlava del futur: en una Catalunya independent se'ns obriran unes possibilitats que ara no tenim, implementerem noves lleis, es construiran unes bases millors. Quan arribem al final de la lluita, sabrem que l'haurà guanyat la gent, per tant el país serà com la gent vulgui. No permetrem que, un cop assolida la independència, els polítics facin el que vulguin amb el país. Siguem l'al·lè que estigui rere el seu clatell. Nosaltres treballem per millorar la societat. Per tant, ens hem d'implicar fins al final.

I el 25-N, què?
En principi, l'ANC tal com té als estatus, no es presentarà a les eleccions, ni a aquesta ni a cap altre. La nostra missió és influir en la societat per fer pressió. El que es dibuixa és que els partits que estiguin per a la independència tindran aquest punt en comú. Carme Forcadell, presidenta de l'ANC, ho va dir prou clar: a tot el que serveixi per avançar decididament i d'una forma immediata cap a la indepe, hi donarem suport.

Així doncs, si les eleccions són plebiscitàries, com sembla que ho seran, aquest cop s'ha d'anar a votar, a qui sigui, però s'ha de votar, i nosaltres hem d'estar al bloc del sí. El 2013 es decanta cap a una situació totalment irreversible.

Vinyeta

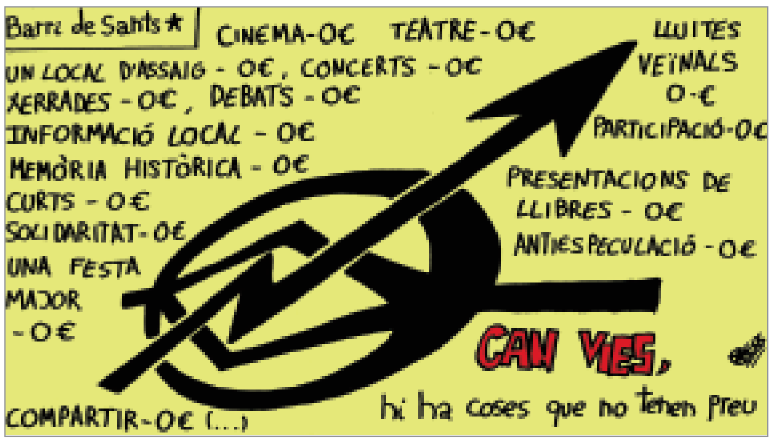

Agenda

[DISSABTE 6 d'octubre]
11.00 | Ruta històrica del patrimoni cooperatiu de Sants. [Lloc: Casa del mig. Organitza: Secretariat d'Entitats - La Ciutat Invisible]

[Fins al DISSABTE 13 d'octubre]
Exposició "Estació de Sants: km.0 de despropòsits". [Lloc: Centre Social de Sants, organitza: CUP]

[DILLUNS 15 d'octubre]
19.00 | Trobada de la Plataforma Can Batlló és del barri. [Lloc: Centre Social de Sants]

[DISSABTE 20 d'octubre]
11.30 | Manifestació per aturar el desallotjament de Can Vies. [Lloc: plaça de Sants]

[DIJOUS 18 d'octubre]
18.00 | Presentació del llibre *Família XXL: conte-joc sobre la diversitat familiar*. [Lloc: La Ciutat Invisible. Organitza: La Ciutat Invisible]

[DIVENDRES 19, 20 i 21 d'octubre]
I Conferència Estatal pel Boicot, Desinversions i Sancions (BDS) a l'estat d'Israel. [Lloc: Casinet d'Hostafrancs. Organitza: BDS Catalunya]

[DISSABTE 27 d'octubre]
19.00 | Taller d'ejaculació femenina amb Diana J. Torres. [Lloc: La Ciutat Invisible; organitza: La Ciutat Invisible]

[Tots els dimecres]
21.00 | Sopador popular. [Lloc: Can Vies]

[Tots els DIJOUS]
20.00 | Assemblea Indignada de Sants. [Lloc: Plaça de Sants]

VOLS SORTIR A L'AGENDA DE LA BURXA? ESPEREM LES ACTIVITATS DE TOTES LES ENTITATS SANTSENQUES A: laburxa@yahoogroups.com